

סיפורו של בית אשל:

טקסט מונגש למסבירן קולי בעברית עם פישוט לשוני

ברוכים הבאים למצפה בית אשל.
לפני בערך שבעים שנה היה כאן ישוב.
לישוב קראו בית אשל והוא אחד מהישובים הראשונים שקמו בנגב.
בתקופה שלפני קום המדינה, היו מעט מאוד ישובים בנגב.
בנגב אין הרבה מים והאדמה יבשה וקשה. לא קל לחיות כך.
באותם ימים עוד לא ידעו איך אפשר לגדל פירות וירקות בתנאים כאלה קשים.
בדיוק בגלל זה, החליטה הקרן הקימת לישראל להקים בנגב שלוש תחנות מחקר.
שמות התחנות היו: רביבים, גבולות ובית אשל.
לתחנת המחקר בבית אשל הגיעה קבוצה של חמישה צעירים.
לאותם צעירים היה תפקיד חשוב:
הם היו צריכים לנסות לגדל מזון ולקיים חקלאות בנגב.
והם הצליחו!
הגידולים החקלאיים מילאו את כל האזור.
לחמשת הצעירים הצטרפו עוד משפחות. תחנת המחקר הקטנה הפכה לישוב חקלאי.
בית אשל הפך להיות הישוב הכי גדול בנגב! יותר ממאה אנשים חיו כאן.
חמש שנים אחרי שהקימו את בית אשל, קרה משהו ששינה את הכל...
קטע שמע: הקלטת ההצבעה על החלוקה.
בשנת אלף תשע מאות ארבעים ושמונה התקיפו המדינות השכנות את מדינת ישראל הצעירה.
הצבא המצרי התקיף את ישובי הדרום וגם את בית אשל.
הילדים והנשים עזבו את המקום ורק הגברים נשארו, כדי לשמור על הישוב.

הגברים של בית אשל שמרו על המקום עד סוף המלחמה.
הם היו מוכנים לסכן את החיים שלהם כדי שהנגב יהיה חלק ממדינת ישראל.
כשנגמרה המלחמה, הנגב נשאר חלק ממדינת ישראל, אבל הישוב בית אשל נהרס כולו.
המשפחות לא חזרו אל הישוב והקימו ישוב חדש בעמק יזרעאל שבצפון.
זהו סיפורו העצוב של בית אשל.
בית אשל נהרס חמש שנים אחרי שהוקם, אבל עד היום אנחנו זוכרים אותו.
אנחנו זוכרים את בית אשל בזכות החלוצים שהקימו אותו.
אנחנו זוכרים את בית אשל בזכות הצעירים שהצליחו להפוך את אדמת הנגב היבשה לאדמה חקלאית.
אנחנו זוכרים את בית אשל בזכות הבחורים האמיצים שנלחמו על הישוב.
בזכותם הנגב בימינו הוא חלק ממדינת ישראל.

רוצים לשמוע עוד קצת על בית אשל ועל האנשים שחיו פה פעם?
אתם מוזמנים להמשיך אל המסבירנים הבאים ולגלות עוד דברים מעניינים!!!